

Чорнобиль.

Сторінки історії

*Берег Прип'яті. Мирна весняна
українська ніч. 26 квітня 1986
року...*

*Ця дата назавжди залишиться у
пам'яті людства.*

Чорнобиль...

*Ти відомий сьогодні кожному –
Не ім'ям своїм, а бідною.*

*Тою вулицею порожньою
Понад прип'ятською водою...*

● **Не із сторінок стародавніх літописів і не з легенд та переказів увірвалося у наше життя це лячне і моторошне слово – Чорнобиль. Слово це стало символом горя і страждань, покинутих домівок, розорених гнізд, здичавілих звірів. Важким колесом “прокотилася” Україною аварія на Чорнобильській атомній станції.**

*Ніщо не віщувало біди. Стояла
тиха весняна ніч. Квітень
завершував свою вахту в природі і
мав передати її травню. Саме в
таку з ночей, 26 квітня 1986 року,
на Чорнобильській атомній станції
сталася аварія – вибухнув один з
блоків.*

*Ніч з 25 на 26 квітня, 1 година 23
хвилини 43 секунди.*

Героями не народжуються, ними стають. На п'яту годину ранку пожежу було ліквідовано. Станцію врятували. Всі 28 чоловік затулили її собою. Шестеро з них загинули. Скромні плити Митинського кладовища у підмосков'ї вічно будуть нести їх імена. Але залишилась радіація... Вона нечутна, невидима, не має запаху і неприступна для наших органів чуття. Але людина беззахисна перед нею.

*Людина – частина природи і
постраждала вона так само, як
луги, ліси, звірі. Чорнобиль пред'
явив нам суворий рахунок.*

*Проходять роки після аварії, а біль
не вщухає, тривога не полишає
людей.*

*Чи знаєш ти, світе,
Як сиво ридає полин?
Як тяжко, як тужно
Моєму народу болить!*

■ Минають роки після аварії на Чорнобильській АЕС, та біль не вщухає, тривога не полишає людей, пов'язаних скорботним часом ядерного апокаліпсиса. Чорнобиль атомний - він, мабуть, зникне після того, як ми витравимо в собі Чорнобиль духовний. А поки що не заживає чорнобильська рана.

© Travel Photography

